

Halotti beszédek. 735

MEG-ÉLEMEDETT KEGYES ATYÁNAK

ISTENnek tsudálatos Gondvifeléséből az Alkalmatos-
ságra mefzfe Földről Haza érkezett Kedves Fia

KNY-18-00022 által lett El - temettetéséről való

HALOTTI TANÍTÁS:

Mellyet másod Rendben el - mondott,

NEMES ÉS NEMZETES ALBISI

TSOMÓS JÁNOS

URAM'

Földben való el - takarittatása' Alkalmatofságával
a' Siralmas Háznál,

D Á L N O K I S Z. S Á N D O R,
Az Albisi Reformata Szent Ecclesiának méltatlan
Tanítója, 1756 - dik Eftendőben, Sz. György Ha-
vának 20 - dik Napján.

Mostan pedig a' Meg - hólnak említett Kedves Fia,
A L B I S I

TSOMÓS MIHÁLY,

A' Kolo'svári Reformatum Nemes Collegiumnak Tör-
vényeket Tanító Professora, ki-nyomtatattott.

K O L O ' S V Á R A T T,

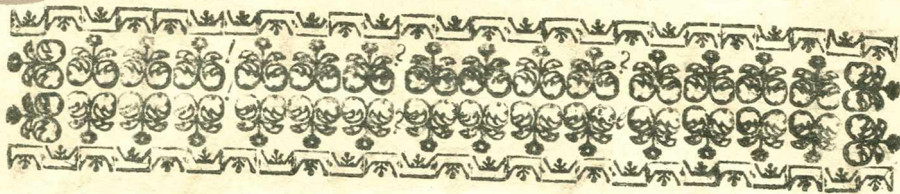

Nyomtt. PÁLDI ISTVÁN által, 1761. Eftend.

KNY-18-

00022

I. MOS. XLV. ψ . 28.

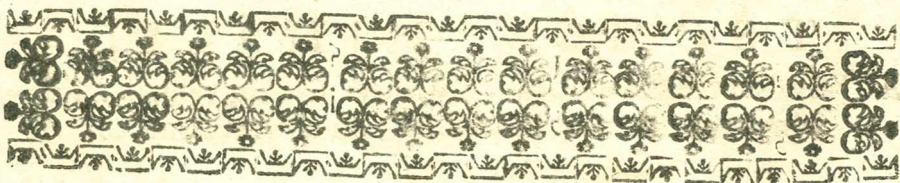
Elég nekem, hogy még Jó'sef, az én Fiam el; el-mégyek, és meg-látom ötet, minelőtte meg-balnék:

PÉLD. X. ψ . 1.

A' bölts Fiu örvendezteti az ő Atyját.

É'SA. VIII. ψ . 18.

Imbol vagyok én, és a' Fiak, kiket adott nekem az UR je-lül és tsudaül Izraelben: a' Sion hegyén lakozó Seregek-nek URától vagyon ez.

Streja P. Steph. Kazvina 1761

SZENT TEXTUS.

I. MO'S. XLVI. §. 4.

Fő'sef fogja bé tenéked a' te femeidet.

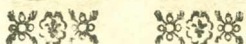
ELÖL-JARÓ BESZÉD.

Yakoroljad magadat a' Kegye'sségben, mert a' testnek gyakorlásának kevés bakna vagyon; de a' Kegye'sség mindenre baknos, mellynek igéreti vagyon e' Világon, és a' más Világon való meg-ajándékozásáról. Illyetén intést tézen az Apostól, az ö, a' Hitben igen kedves Fijához a' Timótheushoz 1Tim. iv. §. 7, 8. Melly ízavai-ban egymás ellenébe tézi a' Kegye'sséget, és a' Testnek

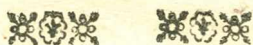

gyakorlását, erről azt mondván; hogy, *kevés hafna vagyok*, amarról pedig hogy *mindenre hafnos*. A' Testnek gyakorlásán értem, (hogy egyebeket el-halgassak) a' Templomnak, külsőképen való Könyörgéseknek, UR Vatsorájával való élésnek, Böjtnek, Alamisnálkodásnak, gyakorlását, mellyekről, ha tsak testnek gyakorlása, és nem a' Léleknek áhítatosságából, és ISTENi ferezettel buzgó Szívből valók, azt mondja az Apostól, hogy azoknak *kevés hafna vagyok*, azok az Embert ISTEN előtt kedvesé nem tézik. Nem is tsuda ez: mivel az ISTEN, mint Lélek, a' Szívet nézi. 1 Sám. xvi. 7. Azt akarja, hogy néki Lélekben, és Igazságban fölgáljunk, Ján. xiv. 24. Már pedig a' testnek gyakorlását véghez viheti az-is, a' kinek Szívében Isteni semmi félelem nintsen, és a' képmutató Ember ebben sokszor fellyül haladja, az együgyü szívü jó Kerefztyént. Méltó pedig megjegyeznünk, hogy az Apostól nem mondja, hogy a' testnek gyakorlásának nintsen semmi hafna; hanem azt mondja: *Kevés hafna vagyok*. Vagyon ugyanis világos példánk a' Ninivé-béliekben, hogy az ISTEN azért megtartóztatta ő irántok, az ő idő fzerint való büntetését. Az Emberektől-is, az ilyen Emberek vézne annyi hafnot, hogy az ilyen testnek gyakorlásáért, mint a' régi Fari'seufok, másoknál fzentebbeknek, kegyesebbeknek tartassanak. De mind ez, igen kevés, és mondani semmi hafzon, a' valóságos Kegyességnek gyakorlásának, hafnához képest, mellyről azt mondja továbbá az Apostól, hogy a' mindenre hafnos, nem fükölködik semmi nélkül a' Kegyességgel bíró Ember: olyan a' Kegyesség az Embernek minden tselekedetiben, mint a' só az ételi áldozatokban, a' tézi azokat az ISTEN előtt kedvesekké. Az URnak fételme az életnek

életnek kút feje , a' Halál törinek el-távoztatására Pélđ. xiv. ψ . 27. Nevezetesen igéreti vagy on annak e' Világon , és a' más Világon való meg-ajándékozásáról. Hogy a' más Világon való meg-ajándékozásáról igéreti légyen a' Kegyeességnek , minden kételkedésén kívül tétetett dolog : mert esmérí az UR a' tökéleteseknek napjaikat , és az ő örökségek meg-marad mind örökké. 'Sólt. xxxvii. ψ . 18. és a' ki az ISTENnek akarattját tselekezi meg-marad mind örökké. 17án ii. ψ . 17. Ez a' jobb rész , melly el nem véte-tik a' Hivectől. Luk. x. ψ . 42. De ebben az Életben va-ló meg-ajándékozásáról is igéreti vagy on a' Kegyeességnek. Mert az URnak félelme hozzábítja-meg a' napokat. Pélđ. x. ψ . 27. és a' kik az ISTENnek Országát , és annak igazságát keresik előfőr , azoknak minden földi jók-is meg-adattatnak! Mát. vi. ψ . 32, A' mellyet példákkal-is meg-erősíteni , igen könnyü dolog. Világos Pélđáját láttyuk ennek az Ábrahám-ban , az Isák-ban , és nevezetesen a' Jákób Pátriárchában.

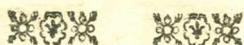
Hogy a' Jákób Kegyes , söt példas kegyességü Ember lett légyen , mint a' nap-fény , olyan vilagos a' Sz. Írásból , melly Kegyeességnek meg-ajándékozását meg is nyerte ISTENTől , mind ezen , mind pe-dig a' más Világon. Meg a' más Világon ; mert ő Mennyországban vagy on , a' mint ezt maga bizonyítja az UR JÉ'SUS KRISTUS. Luk. xiii. ψ . 28. hogy Áb-rahám , Isák , Jákób , és mind a' Próféták az ISTENnek Or-szágában vagynak : hová lehet ennél a' Kegyeességnek na-gyobb meg-ajándékozása ? De ebben az Életben-is bőv-séges meg-ajándékozását tapasztalta Jákób az ő Kegye-ségének , a' mint ezt tsak az ő igen kedves Fia' a' Jó'sef iránt , ISTENTől a' Sz. TEXTUSban való meg-
A 2 vigaf-

vigasztaltatásából - is szemlélhetjük, holott azt igéri
ISTEN néki: *Jó'sef fogja-bé tenéked femeidet.*

FÜGGÉSE SZ. TEXTUSUNKNAK.

Jó'sef, Bátyainak másodszori Egyiptomban való le-
menetelekben meg-ésmérteti magát ö vélek: őket
meg-vigasztalja, és általok Atyját Egyiptomba hivat-
ja minden Háza Nepével edgyütt. Meg-érkezvén azért
a' Jákób Fiai Jákóbbhoz, meg-mondják, hogy él a' Jó'sef,
és ö uralkodik az egész Egyiptom Földén, el-lankad
Élve, özve ütközvén abban régtől fogván való nagy
bánatja, és öröme, 's nem-is akar hitelt adni be-
fedeknek. *1Mó's. XLV. 25, 26.* De midön meg-bezéllik
néki Jó'sefnek minden bezédit, a' mellyeket föllott
vala, és a' fekereket-is látta volna, a' mellyeket Jó-
'sef küldött vala ö érette, meg-éled az ö Lelke, meg-
hiízi favokat, és ilyen fókra fokal ki: *Elég énnékem,
bogy még az én Fiam Jó'sef él, el-mégyek, és meg-látom
ötet, minekelötte meg-balnék. 27, 28.* Melly Igékröl
épen most egész Tanitást hallátok Sz. H. Utnak indul
azért Jákób minden hozzá tartozandóival edgyütt, el-
érkezik Beer'sébába, áldozik ISTENnek, hálát adván
ISTENnek a' Jó'sef iránt hallott jó hirért, 's imád-
kozván azért-is, hogy fel-vett útját ISTEN feren-
tséltesse *1Mó's. XLVI. 1.* Melly áldozatját az ISTEN
annyira kedvelli, hogy néki meg-jelenik, 's ilyen
négy dolgok iránt való ígéretet téfzen: (1.) Hogy ötet
Egyiptomba nagy Néppé téfzi 2. (2.) Hogy bé-mégyen
véle Egyiptomba. 3. (3.) Melly ígéretiböl ISTENnek,
nem homályoson hozták-ki annakutánna a' 'Sidók,
hogy valahányszor fogságra vitetett a' 'Sidóság, mind
az,

az volt az ISTENnek vélek való tárfolkodásával.
(3.) Hogy Égyiptomból vízont vízfű hozná ötet. *ibid.*
(4.) Hogy *Jó'sef fogja bé az ő femeit*, a' Sz. TEXTUSban.

Vagyon itt *Summásón* ISTENnek Jákóbbhoz tett ígérete, az ő Égyiptomban lejendő tsendes élete, és halála iránt, Jó'sefnek, az ő kedves Fiának jelen létiben, hogy ő lenne az a' ki néki, utolsó tisztességét-is meg-adná.

1. A' mi az *Elsöt* illeti, Jákób volt I'sák' Fia Rebekától a' Siriabéli Lábánnak Húgától. Neveztetett pedig Jákóbnak a' fark' fogástól, mivel midön É'sau elsöben jöne ki Annya méhéből a' farkát tartotta, *1Mó's. xxv. §. 26.* annak *praeludiumául*, hogy még jövendőbe É'sautól, mind az Elsö fülöttségnek jusát; mind pedig azután az Elsö fülötteket illető áldást mesterségesen el-venné. Azután nyerte magának az Izraeli nevezetét amaz *El-Gibboron*, Hit, firalom, és tufakodásából vett gyözelemért. *1Mó's. xxxii. §. 28.* Ezeket illő Jákóbról meg-jegyezni. (a) Hogy ő az örök El-válástásnak volt mind *Typussa*; mind pedig példája, a' kit az ISTEN még minekelötte sem jót, sem gonoszt, nem tselekedett volna fzeretett. *Róm. ix. §. 13.* (b.) meg-tsalta I'sákot, midön É'saunak tettétvén magát, az áldást É'sautól el-vette; meg-tsalattatott ő-is midön Lea, Ráchel helyet adattatott néki, *1Mó's. xxix. §. 23, 24, 25.* (c.) Hogy a' miképen ISTEN Ábrahámról, és I'sákról fzereti magát nevezni; úgy rólla-is, Jákób ISTENének.

11. A' mi illeti a' *Másodikat*, Jákóbnak voltak XII. Fiai. Ezek közzül a' tizenegyedik Jó'sef, Rácheltől, az ő igen kedves Feleségétől, a' ki-is fzületett,

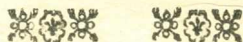

a' midön a' Jákób főlgálatjának xiv. Eftendei finte bé-töltének, a' Jákób életének xci-dik eftendejében.

Nevezetes ábrázolója volt Jó'sef a' KRISTUSnak, mind *Nevével*, mind *Személyével*, mind *Tselekedetivel*, mind pedig *Meg-aláztatásának*, és *Fel-magaftaltatásának állapotjával*.

I. *Nevével* ábrázolta a' KRISTUST. Mert Jó'sef, vagy Jeho'sef, mint 'Sólt. lxxxI. ψ . 6. annyit tézen, mint *nevekedő*, vagy *szaporodó*: kit midön fült volna Ráchel azt mondotta: *Adjon az ISTEN nékem több Fiat-is. 1Mó's. xxx. ψ . 24.* Melly Sz. Irasbéli helyre azt mondja R. *Menechem*, hogy Ráchel tudta azt, hogy az Izraelnek xii. Nemzetségének kell lenni, a' mint hogy adott is azután más Fiat-is néki a' tizenkettödiket Bénéjámint. 1Mó's. xxxv. ψ . 18. A' KRISTUS-is, mint valóságos *Nevelő*, és az Anyafentegyháznak *Szaporítója*, a' tizenegy Apostoloknak fámához hozzá adta, a' kis Bénéjámint, a' Sz. Pál Apoftolt, a' kinek a' Pogányoknak meg-térítésében való főlgálatjával, igen meg-szaporította az Anyafentegyházat.

II. *Személyével* ábrázolta Jó'sef a' KRISTUST, (a.) Jó'sef Ráchelnek igen kedves első fülött Fija volt, 1Mó's. xxx. ψ . 24. A' KRISTUS Máriának első fülött Fija, a' ki áldotnak mondatik az Afzonyi állatok között *Luk. i. ψ . 28.* (b.) Jó'sef igen szép ábrázatu Ifju 1Mó's. xxxix. ψ . 6. A' KRISTUS ama'tökélleres szépségü. *Ének. vi. ψ . 6.* 'Sólt. xlv. ψ . 3. a' ki a' Hivéket az ő szépségével ékefiti (c.) Jó'sef Böltsefségnek, és a' Jákób Örökségének Fia, mint R. Jónáthán nevezi. A' KRISTUS-is ama' Régi-idejünek Fija, *Dán. vii. ψ . 13.* Böltsefségnek Fia *Péld. viii. ψ . 22, 23.* (d.) Jó'sef minden akkori Embereket fellyül múlt böltsefséggel, *Lásd. 1Mós.*

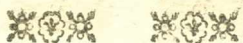
1Mó's. xli. ̘. 28. A' KRISTUSban vagynak a' Böltse-
ségnek minden Kintsei el-rejtette *Kol. II. ̘. 3. (e.)* Jó-
'sef természet szerént igen felid, és alázatos vólt. A'
KRISTUS merő azon Szelidség, és alázatosfág vólt,
Lásd *Mát. xi. Tanuljátok-meg én töllem hogy én felid és*
alázatos fivü vagyok. (f.) Jó'sef Termő ágnak neveztetik;
söt a' vizek forrása mellet nevedő két Termő ágnak
mellyeknek mindenike, a' kö-falnak magafságát fellyül balad-
ja. 1Mó's. XLIX. ̘. 22. A' KRISTUS nem tsak Ága;
hanem Gyökere-is a' 'Sidókból, és a' Pogányokból
álló ISTEN' Anyafentegyházának.

III. *Tselekedetiben* ábrázolta Jó'sef a' KRISTUS-t.
(1.) Jó'sef, álom, látásából, mind a' maga, mind
pedig Bátyjai következő állapottyát meg jelentette.
1Mós. xxxvii. ̘. 7-9. A' KRISTUS ama' nagy Prófé-
ta az ISTENnek egész akarattját, a' Világnak, és az
UJ Testamentomi Anyafentegyháznak állapotját,
melly a' Próféta által mint valami álom, homályos
látás, és mese által adatott vólt elő, egészen ki-nyi-
latkoztatta, világosságra hozta: úgy hogy már ma,
a' mi Véneink álmokat, Ifjaink pedig látásokat látnak,
Joel. II. ̘. 28. Tsel. II. ̘. 6. (2.) Jó'sef Attyától
küldetett Attyafiai látogatására. 1Mós. xxxvii. ̘. 14. A'
KRISTUS e' Világnak puftáján bujdosó,
Izrael Hazából el-tévellyedet Juhoknak fel-keresésé-
re küldetet, *Mát. xv. ̘. 24. Luk. xix. ̘. 42.* (3.) Jó'sef
midőn xvii. Eftendős vólna Barmoknak Páftora vólt,
az ő Attyafiaival, 1Mós. xxxvii. ̘. 2. A' KRISTUS az
ő Juhainak ama' nagy Páftora. 'Sid XIII. ̘. 20. *Pét. v.*
̘. 4 igen idején kezdette legelterni az ő Juhait, és
végre életét-is azokért adta. (4.) Jó'sef ifju vólt. 1Mó's.
xxxvii. ̘. 2. melly fő Szolgát-is tézen. 1Mó's. xiv. ̘. 24.
A'

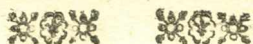
A' KRISTUS-is nem azért jött, hogy néki szolgáljunk; hanem, hogy ő szolgáljon másoknak, *Mát. xx. 28.* (5) Jó'sef az ő Attyafiainak gonofságokat, megvíví vala az Attyának, a' melly azoknak roz' hirt, nevet okoz vala; A' KRISTUS-is bizonyoságot tēzen e' Világról, hogy ennek tselekedetei gonofok. *Jan. vii. 7. xii. 48. xv. 22.* (6) Jó'sef meg dorgálja, és inti vala Bátyyait. A' KRISTUS minémü buzgósággal feddődik a' Sidóknak gonofságok ellen. Lásd *Mát. xxi. 2. 31, 32, 33.*

IV. *Meg-aláztatásának állapottyában* ábrázolta Jó'sef a' KRISTUST. [a.] Jó'sefet gyűlölik vala az ő Attyafiai, rész szerint álmaért, rész szerint hogy őket gonofságokért feddette. A' KRISTUS-is az Övéihez jött; de azok ötet bé nem vették. *Jan. i. 2.* azért pedig mert álm, és hasonlatoságok által állott nékiek, 's büneiket nyilván szemekre hányta. *Mát. xxi. 2. 45. 46.* [β.] El-végezték vólt a' Jó'sef Attyafiai, hogy ötet megöljék, *1 Mós. xxxvii. 2. 14, 19, 20.* Így a' Szöllő mivefek, hogy a' KRISTUST megöljék. *Luk. xx. 14.* [γ.] Tsufolták Jó'sefet az ő Attyafiai; mert midőn látták vólna távolról ötet hozzájok menni, mondanak egymásnak: *Imbol jö amaz álm látó. 1 Mós. xxxvii. 2. 19.* A' KRISTUS miképen tsufoltatott az Övéitől, nevezetesen a' Kereftfán, Lásd *Mát. xxvii. 39-44.* [δ.] Megfoztatott Jó'sef az ő Köntösétől, mellyet vérbe kevertének: O kútba botsáttatott: El adattatott: Egyiptomba vitetett: Tömlöztbe vettetett: két gonofokkal, úgy mint a' Faraó Pohárnokjával, és a' Sütővel; a' kik körül edgyiknek meg-abadulását, a' másíknak pedig halálát, meg-jövendölte. Így a' KRISTUS-is Egyiptomba vitetett. *Mát. ii. 2. 14, 15.* Köntösétől
meg-

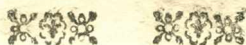

meg-fosztatott, melly az ő tulajdon véérébe keverte-
tett. *Mát.* xxviii. *ψ.* 28. Júdától xxx. Pénzekért el-
adattatott, meg-fogattatott, két Latrok közzé fámllát-
tatott, a' mellyek közül egyiknek Lelki meg-fabadu-
lását, Életét, meg-jövendölte. *Luk.* xxiii. *ψ.* 43.
a' másikat pedig igaz ítéletiből meg-engedte elveźni.
[e.] Jó'sef a' Paráznaságnak vétkire kifiztetett. *1Mo's.*
xxxix. *ψ.* 12. KRISTUS is az Ördögtől Bálvány imá-
dásra, melly Lelki paráznaság, öztönöztetett. *Mát.*
iv. *ψ.* 1 -- 7.

5. Jó'sef ábrázolta a' KRISTUS-t *fel-magaftalta-
tásában.* (1. Jó'sef három Éktendeig tartó fogsága
után, harmintz éktendős korába, a' tömlöztből
meg-fabadult. *1Mo's.* xli. *ψ.* 46. Így harmadnapon
fel támadot a' KRISTUS. (2. Faraó Jó'sefet, az ő
egész Házán, és Országának Népén Urrá tette. Így a'
KRISTUS az ISTENnek egész Házán URRá, és KRIS-
TUS-sá tétettetett. *Tsel.* ii. *ψ.* 36. (3. Jó'sef leg kö-
zelebb való volt a' Királyhoz; úgy hogy az Egyiptom'
minden Fejedelmeinek parantsolt. Így a' KRISTUS
leg közelebb való az Atyához, és uralkodik a' Föld-
nek egész kereksegin, parantsol a' Lelki Egyiptom'
minden Fejedelmeinek. (4. Faraó a' maga Gyűrűjét,
újjából ki-vévén adta a' Jó'sefnek újjába, és fel-öl-
töztette ötet bibor ruhákba, arany lántzot vetett nya-
kába, 's a' t. Lásd, *1Mo's.* xli. *ψ.* 42, 43. A' KRIS-
TUSnak tellyes hatalom adatott, mind Mennyen,
mind Földön; Meg-Koronáztatott az Atyától Ditső-
séggel, és Tízteséggel, Lásd, *'Sólt.* ii. *ψ.* 9 - 11.
(5. Faraó az egész Föld' Népét Jó'sefhez igazította.
1Mo's. xli. *ψ.* 55. Minket pedig az Atya a' KRISTUS-
hoz, ezt mondván: *Ötet hallgassátok.* *Mát.* xvii. *ψ.* 5.

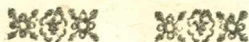
(6. Jó'sef meg-tartója volt az ő Attyafiainak, és az egész Egyiptom' Földének. A' KRISTUS meg-tartója az Embereknek, és a' Barmoknak, az az, a' 'Sidóknak, és a' Pogányoknak. 'Sólt. xxxvi. ψ . 7. (7. Jó'sef táplálta az egész Egyiptomot, és a' körül való minden Tartományokat. 1Mó's. xli. ψ . 56, 57. ismét 'Sólt. cv. ψ . 16, 17. a' KRISTUS az Életnek valóságos Kenyere, táplálja a' Híveknek éhezö Lelkeket az Örök Életre. *Ján.* vi. (8. A' Jó'sefnek tiz Bátyjai hozzája mentenek gabona venni, meg-hajtották magokat előtte: itt tellyesedvén bé az ő Profétziája. 1Mó's. xxxvii. ψ . 7, 8. Minden Hívek kiket az UR JÉ'SUS Attyafiainak nevez, *Mát.* xxv. ψ . 40. midön a' Lelki éhségtől szorongattatnak, Ö hozzá fojamodnak, és meg-elégítettnek. (9. Jó'sef meg-esmérte Attyafiait, minekelötte tölök meg-esmértetett volna. 1Mó's. xlii. ψ . 8. A' KRISTUS-is esmérte és szerette a' maga Népét, minekelötte azok esmérnék, és szerették volna. *Ján.* iv. ψ . 19. (10. Jó'sef keményen viselte elsöben magát Attyafiaihoz. Így a' KRISTUS ma is a' 'Sidókhöz. (11. Jó'sef el-fordulván Attyafiaitól firt, és ezzel meg-mútatta hozzájuk való szeretetét, és természetü hajlandóságát. Nem keferüség nélkül fordította-el ortzáját az UR. JÉ'SUS a' 'Sidóktól. (12. Jó'sefet meg nem esmérték addig Attyafiai, míg ő meg nem esmértette magát vélek. 1Mó's. xlv. ψ . 15. Így senki nem esméri a' Fiut, hanem csak az Atya, és senki nem esméri az Atyát, hanem a' Fiu, és a' kinek ő meg-akarja jelenteni. *Mát.* xi. ψ . 27. (13. Ha keményen viselte-is magát Jó'sef elsöben; de ugyan csak meg-engedet végre nekik, minekutánna meg-esmértetett ő tölök: el-ment Faraó-

Faraóhoz érettek, meg-tanította őket, mit, és mint
betéljenek Faraónak; Szózólojok volt nekik: Fa-
raó-is a' Jó'sefért, a' Jakób egész Házához, jó aka-
rattal viseltetett. Mind véghez vitte ezt a' KRISTUS
Híveiért. De légyen elég ez eddig a' Jó'sefről; lás-
fuk immár *harmadkor* a' Sz. TEXTUSban lévő fők-
nak értelmét.

III. A' mi azért az *Harmadikat* illeti: Igy ví-
gaftalja már ISTEN Jakóbot: *Jó'sef fogja bé tenéked
femeidet*. A' betű szerint: *Jó'sef téfi kezét a' te fe-
meidre*. Ma is leg első gondjok az élőknek a' meg-
hóltak körül, az, hogy azoknak halálokban nyitva
maradott femeiket bé fogják: mert a' miképen az élő
Embert ékesítik annak ki nyilatkozott villogó Szemei;
úgy ellenben femmi a' meg-hóltat inkább nem díztele-
niti, mint annak nyitva maradott Szemei. Ezt pe-
dig t. i. a' meg-hóltak femeinek bé-fogását tseleketzik
Parentibus, Liberi: Carissimis, Carissimi. A' meg-hólt
Atyák körül a' Magzatok; vagy pedig a' Meg-hóltak
leg-kedvesebb Baráttya, Jó-akarója: 'Sidóknál, Gö-
rögöknél bé vett Szokás volt ez, a' mint tudják azok,
a' kik a' 'Sidó, és Görög Régiségeket olvasták. A'
Rómaiakról-is írja *Plinius*, hogy mikor a' Betegből a'
Lélek épen ki menőleg volt, a' leg-közelebb való Vé-
rek oda járulván *spiritum ejus ore excipiebant*, fájokat,
a' betegnek fájához tartván, ennek Lelkit magokban
venni akárták, meg-halván pedig femeit bé-fogták;
midön pedig a' meg-hólt Test, a' *Rogusra*, annak
meg-égetésére kézfittetett rakás fára, ki vitetett, vi-
fönt femeiket fel-nyitották; hogy akkor annak az
Eget meg-mútaffak.

Az ISTEN pedig midön azt igéri a' Sz. TEXTUSban

Jákóbnak: hogy *Jó'sef fogja-bé az ő femeit*, a' tsak azt tézi, mintha mondaná ISTEN: Ne felly Jákób, hanem, már el-kezdett útadat folytassád: mivel minden akadály nélkül, él-mehetÉ Egyiptomban, az útban sem lézen semmi hántásod, ott-is tsendes lézen lakásod, ott halz-meg, még pedig a' többek felett igen szerett kedves Fijadnak a' Jó'sefnek, a' kiről, ez előtt keservesen, ezt mondottad vala, hogy, *Nintsen*, és a' kiért magadat ugyan halni-is ereztetted vala, Jelen létiben: *Ő fogja-be tenéked a' te femeidet*, az az, ő adja-meg egész utolsó tisztelgésedet, a' mint hogy itt a' *Szemnek bé-fogásán*, az Ékesen állásnak mestersége szerént, kel érteni az egész Temetési *Sollemnitást*.

Ugyanok, és Ámenek léven itt-is a' hazudni nem tudó ISTENnek Igeretei: épen úgy-is lett, mind a' fellyebb tett ígéreteknek, mind pedig ennek bé-tel-lyesedése; a' mint ennek egész Hístóriáját meg-írta Mó'ses, *1Mó's. L.* Azt ugyan Mó'ses nem írja, hogy Jó'sef ezt épen úgy véghez vitte volna, mindazáltal nem kételkedhetünk benne, mivel (1.) Bizonyos az, hogy Jákób, Jó'sefnek meg-bezéllette, minémü Igéreteket tett ISTEN néki Beer'sébába, 's nevezetesen azt-is, hogy ő lenne az ő femeinek bé fogója, valyon hát el-múlatta volna-é ezt Jó'sef. (2.) Ezeket pedig világoson írja Mó'ses, hogy Jó'sef meg-hólt Attyának meg-sárgult ortzáira borúlt, és tsókolgatta ötet, a' miképen azért ezeket ha Fejedelmi Ember vólt-is, mint Fiú Attya iránt meg-tselekedte, vallyon nem tselekedte volna-é meg amazt-is, tudniillik, hogy az ISTENnek Jákóbbhoz eleve tett Igéreti szerént, Szemeit-is ne más által nyomassa, vagy fogassa-bé, hanem

maga tselekedje? A' mi pedig a' Temetési Sollemnitásnak több Tzerémóniáit nézi, miképen vitte azt-is Jó'sef véghez: Lásd, 1Mó's. L. 7. 2--13.

I. T U D O M Á N Y.

Nagy, sőt épen Atyai gondviseléssel viseltetik az ISTEN az Övéibez; mert azokat Jóba, és sobált-is el-nem hadja.

A' Napnak tisztaságában kellene annak hibát keresni, a' ki azt tagádná, hogy a' Jákób az ISTENnek igaz Híve lett volna, úgy mint a' ki az Idveségre való örök el-választásnak, mind *Typussa*, mind pedig Példája volt, és a' ki ISTENTől Örök fzeretettel fzerettetett, mint fellyebb-is meg-hallók.

Melly fzerént, ha e' Világon élt valamelly Emberek körül gyakorlottta ISTEN a' maga gondviselését, igen a' Jákób körül, mind addig, míg az Attya Házánál volt maradása; mind pedig nevezetesen az onnan való ki-mozdulása után: olvassuk ugyan-is, 1Mó's. xxviii. Hogy midön Jákób, mind az Attya, és Anya jovallására, mind pedig É'sautól való féltiben, ki-ment vala Beer'sébából, hogy menne Háránba, ott éjjeli álmában, miképen jelent-meg néki az ISTEN, és melly nagy dolgokról való Igéreteket tett nékie, és minekutánna el-érkezett-is Háránba, Lábánhoz, az ötízennegy Éltendeig való Éólgálattyában, miképen áldotta-meg az ISTEN ötet. Egyfzóval: ezzel az ISTENi Gondviselésnek Jákób körül való tsudálatos forgásával, töltötte-meg Mó'ses, az ő első Könyvének xxviii, xxix. és több Réfzeit, egészen a' végéig. Tsak itt-is midön a' Jó'sef' hivataljára, az Égyiptomba

való utazásnak ereztí magát, minémü Igéreteket té-
zen ISTEN néki, és mind azok, miképen tellye-
fedtenek légyen-bé; mind Mó'ses meg írta az ő rólla írt
Sz. Hístóriába; mind pedig mi fellyebb meg-hallók.
Mellyek mind az ISTEN, ő környüle való Gondvifelé-
sének tsalhatatlan jelei. Igaz hát a' fel-tett TUDO-
MÁNY a' Jákóbra nézve, hogy igaz Híve lévén az
ISTENnek, *ötet az ISTENnek Atyai Gondvifelése soha,
és sóholt el nem hagyta.*

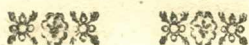
Akarod-é hát K.H! az ISTENi Gondvifelésnek
tsalhatatlan jeleit magadon meg-tapasztalni? légy hát
hív, gyakoroljad magadat a' Kegyefségben; mert
annak vazyon igéreti, mind e' Világon; mind pedig
a' más Világon való meg-ajándékozásáról. 1Tim. iv. 8.
Oh bizony el nem hadja az ISTEN soha is az Öveit,
és el nem felejtí az ő Örökségit. 'Sólt. xciv.

II. T U D O M Á N Y.

*A' magokat Kegyefségben gyakorlott, meg-élemedett
Atyákat az UR ISTEN, azzal-is néba meg-fokta tífteelni,
hogy olly kedves Fiok által adassá-meg útólsó tíftefségeket,
a' kiknek akkori meg-láthatásokról, még ingyen nem-is vé-
lekedhetnének.*

Világoson foj ez az Igazság a' Sz. TEXTUSból,
ha a' Jákóbnak és Jó'sefnek fellyebb bövségesen, meg-
íratott Dólgait-is meg-gondoljuk.

Jó'sef ollyan vala már a' Jákób elméjében, mint
a' ki meg-hólt, söt mint a' ki a' kegyetlen fene-va-
daktól el-fággattatott; mellyre nézve, nem hogy
azt vélhette volna, hogy Jó'sef lenne útólsó tíftefsé-
| gének

gének meg-adója; söt kefervesen mondja, hogy *Nintsen Jó'sef, és sírva mégyen ő utánna a' Koporsóba. 1 Mós. xxxvii. ̘. 35.* De lásd Sz. H! az ISTENi tsudálatos Gondviselést: nem holt-meg a' Jó'sef, Égyiptomba vagon; söt nagy tífzefségben Ura Égyiptomnak, hivattya Attyát, és egész Házát magához: El-indul Jákób: Aldozik az ISTENnek: meg-jelenik néki az ISTÉN: igéri hogy, *Jó'sef lézen Szemeinek bé-fogója,* az az, egész Temetési *Sollemnitásának* meg-adója: melly miképen tellyesedet-bé meg-írja a' Sz. Hístória. Meg-értök miis a' fellyebb mondottakból. Igaz hát, a' mit mondók a' TUDOMÁNYban: *Hogy a' magokat Kegyefségbe gyakorló meg-élemedet Atyákat 's a' t.*

Az honnan illő vizont meg-jegyeyznünk. (1.) Hogy bódlog Atyák azok, a' kiknek ilyen ígéretek lévén az ISTENTől, így hálnak-meg, és a' kiknek az UR JÉ'SUS ama' Lelki Jó'sef, (a' kinek a' Földi Jó'sef, minémü ábrázolója vólt már meg-mútattuk,) fogja-bé femeit, az az, a' kik igaz Hitben, és így az URban hálnak-meg. *Fel. xiv. ̘. 13.* Az ilyeneket mind maga ISTEN meg-tífzeli, mind pedig másokkal meg-tífzelteti: mint Jákóbot-is nem tsak a' töle eredet egész Nemzettség; hanem a' Faraó Szolgaiból, és az Égyiptus vitézeiből állot nagy Sereg kísérte a' Kanaán' Földére.

De (2.) Bódlogok az olyan Fiak-is, a' kik ilyen ISTENnel barátkozott Kegyes Atyáktól vették eredeteket. Mert itt-is gyakrabban igaz az, hogy, *a' jó Fának jó gyümöltse. Mát. vii. ̘. 18.* és, *ha a' gyökér fent, az ágak-is fentek. Róm. xi. ̘. 16.* Bizony a' jó Atyáknak jó Példája, és a' jó nevelés, ki-mondhatatlanul hafnál a' Magzatoknak, mind idő fzerint való, mind

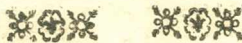

mind pedig örökké való boldogságokra. Jól nevelte volt a' Jákób, Jó'sefet; azért, sem a' Potifárnak tisztátalan gonosz Felesége, a' paráznaságnak vétkére nem hajthatá; sem pedig a' Faraó kedviért igaz Vallását nem változtatá, mint: a' minémü Példákat ma igen fokot lehet szemlélnünk.

III. T U D O M Á N Y.

Mindenképen nagy haszna vagyon hát a' jó Educationak, a' Magzatok jól nevelésének, mind az Atyákra, mind pedig a' Magzatokra nézve.

Jól nevelte volt Jákób, a' Jó'sefet, ám vette-is hasznát, mint az eddig mondottakból észre vehettétek. Mert a' Szülék a' jó Educationnal, sokkal többet használnak, mintha Magzatoknak fok Földi Jószágot, és Kintset hagynak. Mivel mit használ valakinek ha mind e' Világot meg-nyeri-is, ha kárt vall az ő Lelkében? vagy mitsoda váltságot adhat akárki is a' maga Lelkéért? azt kérdem itt ti tölletek az UR JÉ'SUSSal. *Mat. xvi. ʘ. 26.* Oh bizouy az URnak jóvólta, mind örökkön örökké vagyon, az ötet félöken, és az ő igazsága azoknak fiaiknak fiaikon; azokon a' kik megörizik az ő Szövetségét, és meg-emlékeznek az ő parantsolatiról. *Sólt. ciii. ʘ. 17, 18.* Inkább örülnek a' jól nevelt Magzatok az ő jó neveléseknek, mint a' Szülékről minden reájok fok állandó Jószágoknak, azért ézvefebben szeretik, félik, tisztelik Szülejeket, 's engedelmeskednek-is azoknak. Nem lehet bizony, nem lehet soha a' Szüléknek, nagyobb öröme, mint a' midön a' tölök ISTEN után eredetet vett Fiaknak, és

Leányoknak, Kereftyéni magok viselését láttyák, és hal-lyák, lásd, *Péld. x. 1. és y. 23, 25.* A' Sz. János Apostol is ezt bizonyítja 3-dik Levelében, *y. 4.* *Ennél nagyobb örömöm nintsen, mint midön hallom, hogy az én fiaim artatlanul élnek.*

Oh minémü tsendefséggel, és jó Lelki-esmérettel lehetnek a' Kereftyén Szülék, még akkor-is, a' midön az ö igyekezeteknek, és munkás fáradságoknak Gyermekeik iránt semmi hafznát nem láthattyaik-is? a' melly fokfor meg esett, és meg esik az ISTENnek igen kedves Emberein-is. Nem Ádámtól származott vala-é az ö Testvérét meg-ölö Kain? Nem Nőé Pátri-archától-é az ötet meg tsufoló Chám? Nem Ábrahám-tól-é a' tsufolódo Ismael? Nem I'sáktól-é az Istente-len É'sau? Nem Dávidtól-é az ö Attya élete után ólalkodó Absolon? 's a' t. Mert az ilyenek tsak termézet, és nem a' Kegyelem fzerint vették származá-fokat: az ISTENnek titkos és el-rejtetett akarattya mútogattya mind az ilyenekben magát. Illyenkor-is azt mondhattyaik a' kegyes Szülék a' Sz. Jóbbal: *Az én igazságomat, e' nyavallyában-is meg-tartom, 's el nem hagyom azt, az én Lelkem soba töllem el nem veti azt.* *Jób. xxvii. y, 6.* Vagy a' Sz. Pál Apostollal: *Azért tudományt téfek tinétek, e' mái napon, hogy én minde-niteknek vérektől tifta vagyok; mert nem vonogattam ma-gamat, hogy az ISTENnek minden akarattját néktek nem hirdettem volna.* *Tsel. xx. y. 26, 27.* A' midön pedig ellenben ISTEN a' Szüléknek magzattyaik körül való munkájokat meg-áldja; a' mint meg-is áldja ígérete fzerént: óh minémü örömökre, és gyönyörüségekre szolgál a' nékiek, midön láttyák hogy ök az ISTEN-nek Lelki Fiakat nemzetenek, a' kik nem tsak a' Szü-léknek

lélnek, hanem az ISTENnek Képét-is magokon viselik, és hogy azok jövődöben, az örök életnek-is örökösei léfzenek. *Cassiodorus* mondja, egy valakinek ditséretire: *Quot dedit Familiae Juvenes, tot reddidit Curiae Consulares.* az az, *Valamenyi Fiakat kült a' Familiának, fíntén annyi Tanáts Urakat az Országnek.* Mi pedig ez, ahozképest, mint midön a' Szülék ISTENnek, és az Égnek fülük, és nevelik magzattyaikat. Ha el-közelít az ilyen Szüléknek utolsó végek, az árnyék Világból való ki-költözések, melly tsendességgel lehet, a' Szüléknek jól nevelt magzattyaiknak, ölkbe le-hajtani Fejeket, és a' Jákóbbal, mikor el-végezik Fiaiknak való parantsolatjokat, lábait az ágyra fel-tévén ki-múlni e' Világból, minthogy ekkor jól nevelt magzatjaik a' Tartományoknak főkáfa fzerént, utolsó Tízteségeket-is meg-adják. Lásd, *1Mó's. XLIX. §. 33.* Lelkek pedig az Angyaloktól egyenesen viterik az *Abrahám'* kebelébe. *Luk. xvi.*

Végezetre, amaz utolsó nagy, és közönséges Itéletnek Napján-is, melly örvendező fível mehetnek az ilyen Szülék, a' KRISTUS' Itélő Széki eleibe, és mondhattják: *Imbol vagyok én, és a' Fiak, kiket adott nékem az UR jeliül és tsudaül Izraélben, a' Sion hegyén lakozó Seregeknek Urától vagyon ez.* *Ésa. viii. §. 18.* Oh melly szép *Echót*, vagy *viszta* zengést tsinál ekkor, az ilyeneknek fülébe, midön az Itélő Biró UR - JÉ'SUS, ezzel, vagy ehez hasonló főllásnak formájával felel meg nékiek: *Fól vagyon, jó és hív Szolgám, a' kevesen hív voltál; többre bízlak ezután, menny-bé a' te URadnak grömébe.* *Mát. xxv. §. 23.*

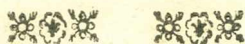
A L K A L M A Z T A T Á S.

Eddig vagyon Sz. Halgatóim! a' jelen való fozmoru Alkalmatofság szerént, az én Tanítáfoznak rendi, és fojása. De ideje, hogy eddig mondott favaimat, vagy tsak igen kevés befédekkel valamivel közelebről is alkalmaztassam ez URban bóldogul ki-múlt Kerefétyén Atyánkfiára.

Meghallátok Sz. Halgatók! ki volt a' Jákób. Vólt nagy és példás Kegyefségü Ember, vólt Fiait jól nevelni igyekező, igen szerető, azoknak elő-meteleket igen örülő, eseteiken, 's fogyatkozásaikon pedig méllyen fozmorkodó édes Atya. Ki vólt ez a' meg-hólt? vólt Nemes és Nemzetes Albifi TSOMOS JÁNOS Uram: Ki-is nem tsak Vitézlő *privilegi.* ált Székely Szabadsággal élő, hanem valóságos Nemefi *Praerogátivá*val birt, méfze fel-nyúló Eleitől vette vala Testi éármasát, a' közelebb el múlt *Seculum*nak vége felé, lévén édes Atyja, ugyan Nemes és Nemzetes Albifi TSOMOS JÁNOS Uram; édes Anyja pedig Nemes és Nemzetes BOD ANNA Afzöny; Nagy Atyja, ismét Nemes és Nemzetes Albifi TSOMOS JÁNOS Uram; Nagy Atyjának az Atyja, Nemes és Nemzetes Albifi TSOMOS ISTVÁN Uram; Kit-is édes Hazájához és válastott Fejedelméhez való hüséges hadi fozgálatjáért, akkoron hatalmason uralkodó BATHORI 'SIGMOND Fejedelem, *Albisban, Gelentzen, Imetsfalván, és Domokosfalván,* Nemes Kézdi és Orbai Székekben, bizonyos Réf Józágokkal újonan Kegyelmesen meg-ajándékozott vala 1594. Eftendőben. És hogy több *Ascendenseit* nem emlitem, ha fémleljük Világi Életét ez URban bóldogul ki-múlt Kerefétyén Atyánkfiának, vólt

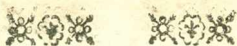
Ő mind ISTENéhez, mind Ecclesiájához, mind a^o Közönséges Társasághoz, mind pedig zemély szerént- is mindenekhez igen hív, kegyes, zelid, alázatos, igaz- ságot szerető és egyenes indulatokkal viseltetett jó Kerefértény: Vólt ISTENTől néki adattatott Gyermek- eit, minden tehetségivel jól nevelni, költségesen ta- nittatni igyekező édes Atya: a' kinek Gyermekai ne- veltetése iránt való igyekezetit, úgy meg-is áldotta az ISTEN, mint éntén a' Jákóbét, kivált a' Jó'sef, és több jó erköltsü Fiai neveltetésekben. Jákóbnak az ő igen kedves Feleségétől, a' Rácheltől éppen két Fiai vóltanak, ú. m. Jó'sef és Bénjámín. Vólt Leánya-is egy, a' kiről az Irás emlékezik, de nem a' Ráchel- től. Színtén így e' kegyes Atyát, ilyen három ne- vezetes magzatokkal áldotta vala-meg a' minden ál- dásoknak ISTENE, az ő kedves élete Párjától, Néhai Nemzetes BARTALIS ANNA AÉzfonytól; (a' ki-is ezen folyó Éztendőben, *Februariusnak 6-dik* Napján, a' meg- hóltnak, és több Kedveseinek nagy éomorúságokra, az egész Földnek közönséges után, e' Világból ki-költö- zék,) úgy mint, mostan az idegen Országokról, ISTEN' tsudálatos gondviseléséből, haza érkezett, és Néhai édes Atyja Fejénél éomorován kesergő, nagy *Experientiájú* és Tudományu Férfiúval, Albisi TSOMOS MIHÁLY Urammal; és a' Kolo'svári *Reformatum* Nemes *Collegiumban* maga *Cursusát* igen dítséretesen folytató jeles Ifjúval, Albisi TSOMOS JÁNOS Urammal, és vé- gezetre, mind nem régen temettetett édes Anyja, mind pedig moltan Koporsóba fekvő, édes Atyja' halá- lán igen mog-éomorodott TSOMOS KLÁRA AÉzcon- nyal. Jákóbnak az ő kedves Fia, Jó'sef éorgalmatosko- dott utólsó Tízteségének meg-adásában, a' Tartománynak fokáfa

szokása szerént való költséges el-temettetésében, a' ki-
nek valaha való láthatása iránt, épen semmi reménsé-
ge nem vala; de az ISTENnek tsudálatos Gondvifelé-
séből ugyan tsak az Jó'sefnek eleiben jutott vala, mint
maga-is tsudálkozva mondja a' Jákób: *Nem reménlettem,
hogy soba tégedet lássalak, és imé az ISTEN meg-adta lát-
nom magodat-is.* 1Mó's. XLVII. ̄. II. Nem fíntén úgy
vagyon-é itt Sz. H! a' dolog? Kitsoda vélhette ti
közülletek, 's vélhette-é a' meg-hólt; hogy mostan,
édes Atyja halálán méljen meg-keseredett igen kedves
Fia, említett TSOMOS MIHÁLY Uram, egy néhány
Éftendőkig, a' Felső Országokon való tanulása, és la-
káfa után, ez alkalmatossággal el-hagyott Hazájába
meg-érkezzék? annyival-is inkább, ha meg-érkeznék-is,
ő lenne, mint Jó'sef e' kegyes Jákóbnak, édes Atyjá-
nak fêmeinek bé-fogója? az az, hogy haza jövele
után, ő adja-meg édes Atyjának utolsó Tízteségét,
ő fáradozzék tízteségesen való el-temettetésében? de
a' mint láttjátok, mind ezt így intézte vólt az IS-
TENi tsudálatos Gondvifelés, mellyet ő-is Fiui tarto-
zó kötelessége szerént, végben vinni el-nem múlatozt.

Jákób minekelötte meg-hólt volna, minden Fiait
rende meg-áldotta, és annak el-végezése után, lábait
ágyára fel-tévén, ki-múlt e' Világból; és ilyen mó-
don az ő Népe közé takaritatozt. 1Mó's. XLIX. ̄. 33.
E' kegyes Jákób, édes Atya, talám egy napja sem
vólt olyan, hogy három kedves Gyermekre áldást
nem kívánt volna, 's most leg-útóljára-is azzal válik-
el Tölletek.

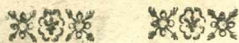
El-mondom azért Ti reátok három kedves Gyer-
mekeire meg-hólt édes Atyátoknak képében a' Jó'sef-
nek áldását. *Áldattásék-meg az URtól a' ti Földetek, az*

Egnék gyönyörűségével, a' harmattal, és a' mélyiségből kármozott vizekkel. A' Napnak melegségétől, és a' Holdnak, nedveségétől meg-erlelt gyönyörűséges gyümölcsekkel. És a' régi hegyeknek gyönyörűségével, és a' régtől fogván való halmoknak gyönyörűségével. A' Földnek gyönyörűségével, és gazdagságával: és a' tsipke bokorban lakozónak, jó akarattya fáljon a' ti fejetekre. 5Mó's. xxxiii. §. 13, 14, 15, 16.

Nemes, és Nemzetes TSOMOS Familiának mind két ágon lévő Tagjai, a' kik a' meg-hólthoz, mind Vérséggel, mind pedig Szeretettel szoroffan valátok köttetve: Légyetek kedvesek a' ti több Atyátokfiai előtt-is. Nintsen hasonló a' ti ISTENtekhez, a' ki az Egekben ül, a' ti segittségtekre, és az ő Nagyságos volta a' felső felhőkben: óltalmatok légyen az örökké való ISTEN, légyenek alattatok az ő örökké való karjai: meg-áldjon titeket az UR a' Sionból, hogy áldottak légyetek, Házatokban, és Házatokon kívül, miglen a' halandóságot Ti-is az örökkévalósággal fel-tseréletek.

Tekintetes Nemzetes Gidófalvi GIDOFALVI FERENTZ Uram, és kedves Életed' Párja, Tekintetes Nemzetes Albisi BAKTSI KLÁRA AÉszony! Melly szoroffan özve kötötte vala a' Szeretetet a' Ti Házatokat, és a' meg-hóltnak Házát: vala-é olyan Alkalmatosság Házatokban, a' mellyben a' meg-hólt, minden tehetségével, jelen nem lett volna a' ti segittségtekre; úgy vízfönt Ti-is az Övére? Nem együtt örültök vala-é az örvendetes dolgokban? és nem együtt sírtok vala-é a' síralmasokban? Közföni általam a' meg-hólt, egész életében hozzája, és az ő Kedveseihez meg-mutatott példás hűségteket, és szeretete-teket. Az UR tinétek, és a' ti Kedveseiteknek örízöje

örizője legyen: Az UR örizzen-meg Titeket minden gonosztól, örizzen-meg a' ti Lelketeket, és áldja-meg mind ki meneteleteket, mind pedig bé-meneteleteket: Végre, de későre, Fejeteekre, Élet Koronáját tégyen.

Közel, 's távolabb lévő minden Atyafiak, Jó-akárok, Szomszédságok! a' kik a' meg-hóltat kevellettétek, fzerettétek; súllyos nyavallyáiban-is hozzája hüségteket meg-mútattátok: ISTEN a' ti Élteteket hozfzu időkre terjeffe, Házaitokat minden jókkal bé-töltse: ez életnek el-múlása után Néktek is, Földben való takarittatástokat meg-tisztelje, 's Menyben Lelketeket vég nélkül meg-ditsöitse.

Tinéktek pedig Sz. H! a' ki e' meg-élemedett jó Keresztyénnek, jó Atyának, utolsó Tisztessége' meg-adattatása' alkalmatosságával Tisztességet tettetek, azt kívánom, a' meg hóltnak képében; hogy a' minden Test' Lelkének IS T'ENÉNél, maradjon mind örökké áldásba Nevetek, és a' melly Tisztességet most e' meg-hóltak tettetek, azon Tisztességért, hasonló Tisztességet engedjen Tinéktek, ez Életnek el-múlása után pedig vég nélkül való Ditsöséget.

Á M E N.

EPI TAPHIUM.

LAPIDI INCISUM.

STA. VIATOR. ET. LEGE.

HOC. IN. TUMULO. JACET. FIDELE. PAR. CON-
JUGUM. VIR. NOBILIS. JOANNES. III. TSO-
MOS. DE. ALBIS. NOBILIS. ITEM. FEMINA.
ANNA. BARTALIS. DE. ALSO. TSERNÁTON.
QUOS. DEUS. SICUT. IN. VITA. CONJUN-
XERAT. ITA. NEC. IN. MORTE. DIVELLERE.
VOLUIT. AMBO. ENIM. PIE. OBIERUNT. IN.
DOMINO. HAEC. VI. FEBRUARII. ILLE. XVI.
APRILIS. ANNO. MDCCLVI. POSTQUAM.
UNA. CONJUNCTISSIME. VIXISSENT. AN-
NOS. XXXV.

QUORUM. PIIS. MANIBUS. HOCCE. MONI-
MENTUM. L. L. Q. POSUIT.

FILIUS. NATU. MAJOR.

MICHAEL. TSOMOS. DE. ALBIS.

IN. ILL. COLL. REFORM. CLAUDIOP. JURIUM.

[PROFESSOR. P. O. A. O. R. MDCCLVIII.

